

риха малцината вѣрни Магелану моряци и обявиха и тоя корабъ за въстаналъ. Свещеникътъ Педро Самчасъ де-ла-Рейна нарече Магелана вѣроотстъпникъ и врагъ на Бога, защото мислѣлъ, че земята е валчеста. „Магеланъ — викаше той — трѣбва да бжде изгоренъ заедно съ неговитѣ карти, на които земята е изобразена като кълбо“.

Заливъ Санъ-Хулианъ въ Патагония.

Бунтътъ не изненада и не смути Магелана. Той повика сждията Еспиноса и, като му даде едно писмо, поръча му да го занесе на капитанъ Луисъ Мендоса, комуто той заповѣдалъ да се яви при него.

— Ами ако той откаже да дойде? — запита Еспиноса.

— Тогава го направете безвреденъ за насъ — отговори Магеланъ.

Сждията взе съ себе си шестима вѣоржжени моряци и занесе писмото на Мендоса. Като прочете писмото, Мендоса отказа да се подчини на Магелана. Еспиноса пристѣпи крачка напредъ и, като заби камата си въ гърлото на Мендоса, извика: „Тѣй ще постѣпимъ съ всички бунтовници. Предайте се!“ Въ тоя